

ରାଷ୍ଟ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାପରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଘୋଷନ

Posted On: 17 SEP 2017 5:17PM by PIB Bhubaneswar

ଭାରତମାତା କି ଜୟ ।

ଭାରତମାତା କି ଜୟ ।

ବିଶାଳ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସିଥିବା ମୋର ପ୍ରିୟ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ,

ବାଢ଼ୋଇ ବହୁତଥର ଆସିଛି; କେବେ ବସ୍ ରେ ଆସୁଥିଲି, କେବେ ସ୍କୁଟରରେ ଆସୁଥିଲି, କେବେ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବୈଠକ ନେଉଥିଲି, କେବେ ଜନସଭାକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରୁଥିଲି । କେତେ କ'ଣ ସ୍ମୃତି ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ବାଢ଼ୋଇରେ ଏପରି ବିରାଟ ଟୃଣ୍ୟ ପ୍ରଥମେ କେବେ ଦେଖି ନାହିଁ । ଏହି ବିରାଟ ଜନ ସମୁଦ୍ର ମା ନର୍ମଦାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତିର ଛକଟ ପ୍ରତୀକ ।

ଆଜି ହେଉଛି ବିଶ୍ୱକର୍ମାଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ । ଭାରତରେ ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଯେଉଁମାନେ ହାତରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି; ଝାଳ ଚୁଆଡ଼ି, ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତି, ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଟେକ୍ନିସିଆନ ହୁଅନ୍ତୁ, ଇଞ୍ଜିନିୟର ହୁଅନ୍ତୁ, ମିସ୍ତ୍ରୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ମାଟିକାମ କରିଲାବାଲା ହୁଅନ୍ତୁ, ଚୂନ ଏବଂ ସିମେଣ୍ଟ କାମ କରିଲାବାଲା ହୁଅନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପତ୍ୟ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିବା କାମରେ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭାରତରେ ବିଶ୍ୱକର୍ମା ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ; ଆଜି ଏମିତିରେ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱକର୍ମାଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀର ପର୍ବ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଏହାଠାରୁ କୌଣସି ବଡ଼ ଉତ୍ସବ ସଂଯୋଗ ହୋଇ ନ ପାରେ ଯେ ଯେବେ ବିଶ୍ୱକର୍ମା ଜୟନ୍ତୀରେ ବିଶ୍ୱକର୍ମାଙ୍କ ଉପାସକ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧର ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେହି ପୁଣ୍ୟ ପରିଶ୍ରମକୁ ସ୍ମରଣ କରି, ସେମାନଙ୍କର ସେହି କଠୋର ସାଧନାକୁ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରି ମାଆ ଭାରତୀକୁ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ଏକ ବଡ଼ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧକୁ ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ଦେବାର ଐତିହାସିକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଏଠାରେ ମୋତେ ଆଜି ମୋ ଜନ୍ମ ଦିନର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଦିଆଯାଉଛି । ଯେଉଁ-ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁ-ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଶୁଭକାମନା ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟର ସହିତ ବହୁତ ବହୁତ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି, ଆଉ ଜନ୍ମଦିନ ସହିତ ଯେଉଁ ଭାବନା ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଭାବନା ଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସାରେ ନିଜକୁ ନିଜେ ପରିସ୍କୃତ କରିବାର, ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଏବଂ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବାରେ, ମୁଁ ନିଜର ପରିଶ୍ରମର ପରୀକ୍ଷା କରିବାର, ମୁଁ କେବେ କୌଣସି ଉଣା କରିବି ନାହିଁ । ଜାଲିବି ତ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ପାଇଁ, ଆଉ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ହେଉ, ସେଥିପାଇଁ ଶହେ ପତିଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଏକାଠି କରି ଏକ ନୂଆ ଭାରତ, ଏକ ନିଉ-ଇଣ୍ଡିଆ, ତାହାକୁ ହାସଲ କରି ରହିବା ।

ଜଣେ ରାଜୀ ଥିଲେ, ଦୁର୍ବଳ-ପତଳା ରାଜୀ, ସାବରମତୀର ଆଶ୍ରମରେ ସାଧନା କରି-କରି ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଏକାଠି କରି ପାରନ୍ତି ତ ମାଆ ନର୍ମଦାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରୁ, ସାବରମତୀର ଆଶୀର୍ବାଦରୁ, ଦେଶର ବୀର ପୁରୁଷଙ୍କ ତ୍ୟାଗ-ତପସ୍ୟାର ଆଶୀର୍ବାଦରୁ, ଏହି ଦେଶର ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ସାଧନାର ଆଶୀର୍ବାଦରୁ, ଶହେ ପତିଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀ, ସ୍ୱାଧୀନତାର 75 ବର୍ଷ ହେବାରେ ଏକ ନୂତନ ଭାରତ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ମୁଁ କୌଣସି ଉଣା ରଖିବି ନାହିଁ, ଏହା ହେଉଛି ମୋର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଏହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧ... ଆଜି ଭାରତର ଲୌହପୁରୁଷ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବଲ୍ଲଭ ଭାଇ ପଟେଲଙ୍କ ଆତ୍ମା ଯେଉଁଠି ମଧ୍ୟ ଥିବ, ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ସେ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଆଶୀର୍ବାଦ ସେ ଆମ ଉପରେ ବର୍ଷା କରୁଥିବେ । ଦୂରଦୃଷ୍ଟୀ କାହାକୁ କହନ୍ତି? 71ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ସ୍ୱାଧୀନତା ପୂର୍ବରୁ, ମୋ ଜନ୍ମପୂର୍ବରୁ, ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁ ଲୋକଙ୍କ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପଟେଲ ସାହେବ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ ।

ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେଲା, ମୁଁ ଆଜି ବଡ଼ ବିଶ୍ୱାସର ସହିତ କହିବାକୁ ଚାହଁଛି ଯେ ଦୁଇ ଜଣ ମହାପୁରୁଷ ଯଦି ଆଉ କିଛି ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ଆଆନ୍ତେ ତ ଏହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧ 60-70 ଦଶକରେ ହିଁ ନିର୍ମାଣ ହୋଇ, ଏହା ପଶ୍ଚିମର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ **ସୁଜଲାମ୍ ସୁପ୍ତକାମ** କରି ସାରିଥାଆନ୍ତେ, ସବୁଜିମାଭରା ହୋଇ ଯାଇ ଥାଆନ୍ତେ । ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ଅର୍ଥଜଗତକୁ ଏକ ଅଭୂତପୂର୍ବ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେବାର ଐତିହାସିକ ପଶ୍ଚିମର ଏହି ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମିଳିଥାଆନ୍ତା । ସେହି ଦୁଇ ମହାପୁରୁଷ ଥିଲେ ଜଣେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବଲ୍ଲଭ ଭାଇ ପଟେଲ, ଯିଏ ନର୍ମଦା ନଦୀର ମହାସାମୁଦ୍ର, ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ, ଗୁଜରାଟର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ଗୁଜରାଟ, ରାଜସ୍ଥାନର ଜୀବନକୁ, ଜଣେ ମାଆ ନର୍ମଦା କିପରି ବଦଳାଇ ପାରେ, ତାହାର ସ୍ୱପ୍ନ ଚୁଣିଥିଲେ, ଦୂରଦୃଷ୍ଟିର ସହ ସେହି ପ୍ରକଳ୍ପର କଳ୍ପନା କରିଥିଲେ । ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟ, ଦ୍ୱିତୀୟ ମହାପୁରୁଷ ଥିଲେ ଡ଼କ୍ଟର ବାବା ସାହେବ ଆମ୍ବେଦକର । ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାବା ସାହେବ ଆମ୍ବେଦକରଙ୍କ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି, ସେମାନେ ଦେଖିପାରିବେ କି ଭାରତରେ ଜଳବିସ୍ତର ପାଇଁ, ଜଳଶକ୍ତି ପାଇଁ, ଜଳପଥ ପାଇଁ, ସାମୁଦ୍ରିକ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ, ମନୁପରିସଫର ନିଜର ସ୍ୱଚ୍ଛସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେଗୁଡ଼ିଏ ଯୋଜନା, ଯେତେଗୁଡ଼ିଏ କଳ୍ପନା, ପୂଜ୍ୟ ବାବାସାହେବ ଆମ୍ବେଦକର ରଖିଥିଲେ, ବୋଧହୁଏ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ସରକାର ଏତେ କାମ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ କରିପାରେ, ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ବାବାସାହେବ ଆମ୍ବେଦକର ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ ।

ଯଦି ଏହି ଦୁଇ ମହାପୁରୁଷ ଆଉ ଅଧିକ କିଛି ବର୍ଷ ଜୀବିତ ରହିଥିଲେ, ଆମକୁ ସେମାନଙ୍କ ସେବାର ଲାଭ ଆଉ ଅଧିକ କିଛି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିଥାଆନ୍ତା । ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆଜି ବନ୍ଧ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ପ୍ରଦେଶ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି, ମନୁଡ଼ି କାରଣରୁ ଯେଉଁଠାରେ କୃଷକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଉଛି, ଏହି ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକକୁ ଦେଶ ମୁକ୍ତିକି ଯାଆନ୍ତା ଆଉ ଦେଶ ପ୍ରଗତିର ନୂତନ ଶିଖରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଏହା ଆମର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ଏହି ଦୁଇ ମହାପୁରୁଷଙ୍କୁ ବହୁତ ପୂର୍ବରୁ ହରାଇ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଆଜି ଏହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧ ଭାରତକୁ ସମର୍ପିତ ହେଉଛି, ଶହେ ପତିଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ ହେଉଛି, ରାଜୀ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମାଟିକୁ ସମର୍ପିତ ହେଉଛି । ଯେଉଁ ମାଟି ବାବା ସାହେବ ଆମ୍ବେଦକରଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏକ ନୂଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥିଲା, ରାଜ୍ୟବାହୁଳ କାରଣରୁ; ସେହି ମାଟିରୁ ସମର୍ପିତ ହେଉଛି । ଦେଶର ଏକ ନୂଆ ଶକ୍ତିର ଏହା ପ୍ରତୀକ ହେଉ, ଏହି ବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ଆଜି ସେହି ସମସ୍ତ ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି, ଏହି ଭବ୍ୟ-ଦିବ୍ୟ ଯୋଜନା ଆପଣଙ୍କ ପାଦତଳେ ସମର୍ପିତ କରୁଛି, ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଓ ମାଆ ଭାରତୀଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ କରୁଛି ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ଯୋଜନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ହେଉଛି ବହୁତ ସ୍ୱାଭାବିକ କଥା କିନ୍ତୁ ବୋଧହୁଏ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନରେ ଯେତିକି ଅସୁବିଧା ମାଆ ନର୍ମଦାଙ୍କୁ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଛି, ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଛି, ଦୁନିଆର କୌଣସି ଶକ୍ତି ଏଭଳି ନଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରେ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରି ନାହାଁନ୍ତି । ବିଶ୍ୱବ୍ୟାଙ୍କ ଅଛି, ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ ନେଲେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଦେବେ ନାହିଁ । ଭାରତ ପାଇଁ ହଜାର ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ଏତେ ବଡ଼ ଯୋଜନା, ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଆଉ ସେହି ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଙ୍କ କହିଲା କି ଏହା ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ବିରୋଧୀ, ଭୁଲ ପ୍ରଚାରର ଝଡ଼ ସୃଷ୍ଟି କଲାବାଲା ଏତେ ମିଥ୍ୟା ଖେଳେଇ କରି ରଖିଥିଲେ । ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଆମେ ମଧ୍ୟ ଡ଼କ୍ଟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲୁ, ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଙ୍କ ଆଉ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଙ୍କ ବିନା, ଆମେ ଭାରତର ଝାଙ୍କରୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧ ତିଆରି କରି ରହିବୁ, ଆଉ ଆଜି-ଆଜି ଏହାକୁ ତିଆରି କରିଦେଲୁ ।

ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଙ୍କ ପରିବେଶ ନାମରେ, ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ନାମରେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧ ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ, 2001ରେ କଲ୍ଲରେ ଭୂମିକମ୍ପ ପରେ ତାହାର ପୁନଃ ନିର୍ମାଣ ହେଲା, ଆଉ ସେହି ପରିବେଶ ଅନୁକୂଳ, ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ଅନୁକୂଳ ବାତାବରଣର ବିକାଶ ହେଲା, ସେହି ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ଗୁଜରାଟର ଭୂମିକମ୍ପ କାମରେ ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ପରିବେଶ ସମ୍ପର୍କିତ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପୁରସ୍କାର, ସବୁଜ ପୁରସ୍କାର, ଗୁଜରାଟକୁ ହିଁ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଯଦି ଗୋଟିଏ ଥର ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ସଙ୍କଳ୍ପ କରି ନିଅନ୍ତି ତ ଦୁନିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହ୍ୱାନକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଏହି ଦେଶର ରହିଛି । ଆଉ ତାହାର ହେଉଛି ପରିଣାମ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧର କାମ, କେବେ-କେବେ ଆମ ଦେଶରେ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଶକ୍ତି, ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଆହ୍ୱାନ, ତାହାର ବହୁତ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଥାଏ, ତୁଳନାତ୍ମକ ଅନୁଶୀଳନ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପଶ୍ଚିମ ଭାରତର ଆମେ କିଛି ରାଜ୍ୟ, ଯଦି ସ୍ୱାଧୀନତା ପରର ଇତିହାସକୁ ଦେଖିବା, ଆମେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଏହି ଅଂଚଳଗୁଡ଼ିକରେ ବିକାଶ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ଅସୁବିଧା କିଛି ରହିଛି ତ ତାହା ହେଉଛି ପାଣି । ପାଣିର ଅଭାବ, ପଶୁ ହେଉ, ମଣିଷ ହୁଅନ୍ତୁ, ଆମର ବିଲ-ବାଡ଼ି, ଗାଁ ଛାଡ଼ିକରି 200-200, 400-400 କିଲୋମିଟର ଦୂରକୁ ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ପାଣି ମିଳିଯିବ, ସେହିଠାରେ 4-6 ମାସ ଅତିବାହିତ କରିଦେଇ ଯେବେ ବର୍ଷା ହେଉଥିଲା ତ ଫେରି ଆସୁଥିଲେ । କେବେ କେହି ଏହି କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଜୀବନର କଳ୍ପନା କରିଛନ୍ତି? ପାଣି ବିନା ଜୀବନ କିପରି ହୋଇଥାଏ?

ଯେବେ ମୁଁ ଗୁଜରାଟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲି, ସାମାଜିକ ଯିବା ମୋର ଅଜ୍ଞାସ ଥିଲା । ବିଏସଏଫର ଜବାନ ହୁଅନ୍ତୁ, ସେନାର ଜବାନ ହୁଅନ୍ତୁ; ମୁଁ ଦିପାବଳୀ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପାଳନ କରୁଥିଲି । ଯେବେ ଥରେ ଗୁଜରାଟର ସାମାଜିକ ଯାଜ୍ଞ ବିଏସଏଫରେ ଜବାନଙ୍କ ସହିତ ବସିଲି ତ ବିଏସଏଫର ଜବାନ ପିଇବା ପାଇଁ ପାଣି, ଶହ ଶହ ଓଟ, ଶହ ଶହ ଓଟ, ପାଣି ବୋହେଇ କରି ଆଣୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ଏହି ମରୁଭୂମିରେ ଦେଶକୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବାବାଲା ଆମର ଜବାନଙ୍କୁ ପିଇବାପାଣି ମିଳୁଥିଲା । ସେହି କଷ୍ଟକୁ ମୁଁ ଭଲ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲି । ଆଉ ଯେବେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧର କାମ ଆରମ୍ଭ ବଢ଼ିଲା ତ ମନରେ ଗୋଟିଏ ଇଚ୍ଛା ଜାଗ୍ରତ ହେଲା, ଯେ ମୁଁ ଭାରତ ଆଉ ପାକିସ୍ତାନର ସାମାଜିକ ମୋର ବିଏସଏଫର ଜବାନ, ଯେଉଁମାନେ ପାଣି ବିନା ମରୁଭୂମିରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ନର୍ମଦାର ପାଣି ସେମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯିବି । 700 କିଲୋମିଟର ଦୂର ପାଇପ ଲାଇନ୍ ବିଛାଇଲ । କେତେ ବର୍ଷ ଧରି, ଦଶକ ଦଶକ ଧରି ଓଟ ଯେବେ ପାଣି ବୋହେଇ କରି ଆଣୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯାଇ ମୋ ଦେଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବାବାଲା ଜବାନ ପାଣି ପାଉଥିଲା । ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ ପାଣି ନେଇକରି, ନର୍ମଦାର ପାଣି ନେଇ ପହଞ୍ଚିଲି, ମୁଁ ବିଏସଏଫର ଜବାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ସେହି ଖୁସି ଦେଖିଥିଲି, ତାହା ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ବିସ୍ମୟ ଥିଲା କି ଆମେ ପାଣିକୁ ଏଠାରୁ ଉଠାଇ 700 କିଲୋମିଟର ଦୂର ନର୍ମଦାର ପାଣି ପହଞ୍ଚାଇଲୁ, ଆଉ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ପାଣିକୁ କେବେ-କେବେ ତ 60 ମହଲ ଉଚ୍ଚତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠାଇକରି ନେବାକୁ ପଡ଼ିଲା, ପୁଣି ତଳକୁ ନେଇ ଆସିଲୁ ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧ ହେଉଛି ଏକ ନିର୍ମାଣ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ବିସ୍ମୟ । କେନାଲ ନେତୃତ୍ୱ ହେଉଛି ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ବିସ୍ମୟ । ଆଉ ମୁଁ ତ ଦେଶର ସ୍ଥପତି, ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କୁ, ସଂରଚନା ଡିଜାଇନ, ସିଭିଲ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କୁ, ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କୁ, ଏହି ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବି କି ସେ ନିଜର ଅଧ୍ୟୟନରେ ଏହାକୁ ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ ଭାବେ ନିଅନ୍ତୁ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ କିଭଳି ନୂତନ ଦିଗ ମିଳୁଛି, ତାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଏହା ଗୁଜରାଟର ନୁହେଁ, ଏହା ହେଉଛି ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ରାଜସ୍ଥାନ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ଏଠାକାର କୋଟି କୋଟି କୃଷକଙ୍କ ଭାଗ୍ୟକୁ ବଦଳାଇ ଦେବା ଭଳି ପ୍ରକଳ୍ପ । ଗୁଜରାଟ ଏହାର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲା ଆଉ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ ଆମେ ତେଣୁ କଲୁ କି, ଦୁନିଆ ସାରା ଆମର ଆଲୋଚନା କରିବାର ପ୍ରୟାସ ହେଲା, ଉଆଡୁ ସିଆଡୁ ମିଛ ଅଭିଯୋଗ ଲଗାଗଲା । ମାଆ ନର୍ମଦାଙ୍କର ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଅଟକାଇ ଦେବା ପାଇଁ ବହୁତ କିଛି ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଆମେ ସର୍ବଦା ଏହା କରି ରଖିଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ଏହାକୁ ରାଜନୈତିକ ବିବାଦର ବିଷୟ ହେବାକୁ ଦେବୁ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ିର ଭାଗ୍ୟକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାବାଲା, ଏଥିପାଇଁ ରାଜନୈତିକ ଭାଷା ସହିତ ଆମେ ନିଜକୁ ନିଜେ ଯୋଡ଼ିବୁ ନାହିଁ ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ମୁଁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ତାହାର ପାଳନ କରି ଆସୁଛି । କେତେ ଅସୁବିଧା ହୋଇଛି, କିଏ କିଏ ସବୁ ଅସୁବିଧା କରିଛନ୍ତି, ମୋ ପାଖରେ ତାହାର ଅସଲି ଚିଠା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ସେହି ରାଜନୀତି କରିବାର ନାହିଁ, ସେହି ରାସ୍ତାରେ ମୋର ଯିବାର ନାହିଁ ।

ମୁଁ ଦେଖିଛି, ଗୁଜରାଟର ସାଧୁ ମହାତ୍ମା, ଆଧ୍ୟାତ୍ମର ସନ୍ଦେଶ ଦେବା ଯାହାଙ୍କ ଜୀବନର କାମ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରୋବର ନର୍ମଦା ଯୋଜନାର କଥା ଆସିଲା, ମୁଁ ଦେଖିଛି ଗୁଜରାଟର ସନ୍ନିବେଶ, ସେମାନେ ଆଗେଇ ଆସିଲେ ଲହେଇ ଲହେଇ, ଅନଶନରେ ବସିଲେ । କେବଳ ଏତିକି ହିଁ ନୁହେଁ ଯେବେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପକ ପଇସା ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲା, ତ ଗୁଜରାଟର ମନ୍ତ୍ରିମାନଙ୍କରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ପଇସା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଆଉ ସିଏବେ ଯାଇ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଏହା କୌଣସି ଏକ ଦଳର, କୌଣସି ଏକ ସରକାରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ଏଭଳି ଆମେ କେବେ ମାନିନାହିଁ । ଏହା କୋଟି-କୋଟି ଜନତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ପାଣି ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କର ସଂକଳ୍ପର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ଆଉ ଏହି ପାଣି ଗୁଜରାଟର ମାଟିକୁ, ଶୁଖିଲା ମାଟିର ଅଟେ ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଜୀବନରେ କେତେକ କ୍ଷଣ ରହିଥାଏ ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନକୁ ବଡ଼ ଭାବୁକତାରେ ଭରି ଦେଇଥାଏ । ମୋ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ମାଆ ନର୍ମଦାଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ମଧ୍ୟ କରିବା, ଏହି କଥା ଭାବୁକତାରେ ଭରି ରହିଛି । କାରଣ ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ ମୋ ଧଉଣୀ ମାତା, ରହି ଶୁଖିଲା ଚାଙ୍ଗରା ମୋ ଧଉଣୀ ମାତା, ପାଣିର ବୁଧା ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଉଥିବା ଧଉଣୀ ମାତା, ତାକୁ ଯେବେ ନର୍ମଦାର ପାଣି ଚା’ ପୁଅ ଦିଏ, ସେହି ପୁଅ ପାଇଁ ଚା’ ଠାରୁ ବଡ଼ ଭାବୁକତାର କ୍ଷଣ ଆଉ କ’ଣ ହୋଇ ପାରେ? ମୋ ରାଜ୍ୟର କୋଟି କୋଟି ମାଆ, ଝିଅମାନେ ପାଠ ପଢ଼ା ଛାଡ଼ି ମୁଣ୍ଡରେ ହାଣ୍ଡି-ପାତ୍ର ନେଇ, ଡିନ-ଡିନ କିଲୋମିଟର ପିଇବା ପାଣି ଆଣିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । 6 ବର୍ଷ, 8 ବର୍ଷ, 10 ବର୍ଷର ଛୋଟ ଝିଅ ମାଆକୁ ପାଣି ଆଣିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ପାଠ ପଢ଼ା ଛାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ପୁଅ ହିସାବରେ, ଆଜି ଯେବେ ଏହି ମାଆ ନର୍ମଦାଙ୍କ ଜଳ ତାଙ୍କର ଅସୁବିଧା ଦୂର କରୁଛି, ତ ଏହି କୋଟି-କୋଟି ମାଆଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମୋ ଭଳି ପୁଅକୁ ମିଳେ, ତ ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ ଭାବପ୍ରବଣର କ୍ଷଣ ଆଉ କ’ଣ ହୋଇପାରେ?

ସେହି ଅବୋଧ ପଶୁ ଯିଏ କଥା କହି ପାରେ ନାହିଁ, ମାନବ ଜାତିର ସେବା ପାଇଁ ତାହାର ଶରୀର କାମରେ ଆସେ । ସେହି ଅବୋଧ ପଶୁ, ପିଇବା ପାଣି, ଖାଇବା ପାଇଁ ଘାସ, ଚାରା, ତାହାକୁ ପାଇବା ପାଇଁ 200-200 କିଲୋମିଟର ପାଦରେ ଚାଲି ପଶୁ ଯାଉଥିଲେ । ଆଜି ଯେବେ ନର୍ମଦାର ପାଣି ପହଞ୍ଚିବ, ସବୁଜ ଚାରା ମିଳିବ, ସବୁଜ ଘାସ ମୋର ସେହି ପଶୁ ଖାଇବେ, ଅଳ୍ପହା ପଶୁକୁ ପିଇବା ପାଣି ମିଳିବ । ଅଳ୍ପହା ପଶୁ ମଧ୍ୟ ଯେବେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଏ ତ ଭାରତ ମାତାର ପୁତ୍ର ଭାବରେ ଏହି କୋଟି-କୋଟି ପଶୁଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ମୋ ପାଇଁ ଭାବନାର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କ୍ଷଣ ହେବା – ଏ ହେଉଛି ବହୁତ ସ୍ୱାଭାବିକ କଥା ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ମୁଁ ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରିବାବାଲା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମଦିନରେ ଆଉ ବିଶ୍ୱକର୍ମାଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ହେଉ, ଆଉ କୋଟି-କୋଟି ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶତାବ୍ଦୀର ଭାଗ୍ୟର ନିର୍ମାଣ ହେଉଥିବ ତ ଏହି କ୍ଷଣ, ଏଭଳି କ୍ଷଣ ଏତେ ବର୍ଷ ଭିତରେ ମୋ ଜୀବନରେ କେବେ ଆସି ନାହିଁ, ଯାହା ଆଜି ମୋତେ ଗୁଜରାଟ ଦେଇଛି ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ବିକାଶର ଏହା ତ ହେଉଛି ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଉଦାହରଣ । ପଣ୍ଡିତ ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବେ, କେତେ କଂକ୍ରିଟ୍ ଉପଯୋଗ ହେଲା । କହୁଛନ୍ତି କାଶ୍ମୀରରୁ କନ୍ୟାକୁମାରୀ ଆଉ କାଶ୍ମିଲାରୁ କୋହିମା, ଆଠ ମିଟର ଚଉଡ଼ା ସିମେଣ୍ଟ କଂକ୍ରିଟ୍‌ର ରାସ୍ତା ତିଆରି କରାଗଲେ, ହିମାଳୟରୁ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ କାଶ୍ମିଲାରୁ କୋହିମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଠ ମିଟର ଚଉଡ଼ା ସିମେଣ୍ଟ କଂକ୍ରିଟ୍‌ର ରାସ୍ତା ତିଆରି କରାଗଲେ, ଚା’ଠାରେ ଯେତିକି କଂକ୍ରିଟ୍ ଲାଗିବ, ସେତିକି କଂକ୍ରିଟ୍ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଲାଗିଛି, ଭାଇ ସାହେବ କ’ଣ କିଛି କରିବାକୁ ପଡ଼ି ନାହିଁ, ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଏହି ନର୍ମଦାର ପାଣି ଏହା ପାଣି ନୁହେଁ, ଏହା ହେଉଛି ପାରସ୍, ପାରସ୍ । ଆଉ ଯେବେ ପାରସର ସ୍ପର୍ଶ ଲୁହା ସହିତ ହୋଇଥାଏ ତ ଲୁହା ମଧ୍ୟ ସୁନା ହୋଇ ଯାଇଥାଏ, ସେହିଭଳି ଏହି ପାରସ ରୂପା ମାଆ ନର୍ମଦାଙ୍କର ସ୍ପର୍ଶ ଧଉଣୀର ଯେଉଁ କୋଣରେ ହୋଇଥାଏ, ତାହା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମ ହୋଇଯାଏ, ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଭାରତର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମ ଭାଗ୍ୟର କାମ ଏହି ନର୍ମଦାମୟ ପାରସ ରୂପା ମାଆ ଦ୍ୱାରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଏହା ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, କୁଖକଙ୍କର ଭଲ ହେବ, ପିଇବା ପାଣି ମିଳିବ, ଗୁଜରାଟରେ ଆର୍ଥିକ କ୍ରାନ୍ତି ଆସିବ । କିନ୍ତୁ ଆମ ଦେଶରେ ଦେଖନ୍ତୁ ପଣ୍ଡିତ ଭାରତ ପାଣି ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଏ ଆଉ ପୂର୍ବ ଭାରତ ତାହାକୁ ବିକାଶ ପାଇଁ ବିକ୍ରି କରିବାର, ଗ୍ୟାସ୍ ଦରକାର । ଆଉ ଆପଣମାନେ ଦେଖିଛନ୍ତି ଯେବେ ଠାରୁ ଆମେ ଦିଲ୍ଲୀ ସରକାରରେ ବସିଛୁ, କେନ୍ଦ୍ରରେ ସେବା କରିବାର ସୁଯୋଗ ଆପଣ ଦେଇଛନ୍ତି, ଆମେ ଭାରତର ସବୁଜିତ ବିକାଶ ହେଉ, ପଣ୍ଡିତକୁ ପାଣି ମିଳୁ, ପୂର୍ବକୁ ବିକ୍ରି ମିଳୁ, ଗ୍ୟାସ୍ ମିଳୁ, ଫଳରେ ମୋର ପୂର୍ବ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉ, ମୋର ପଣ୍ଡିତ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉ ଆଉ ମୋ ଭାରତ ମାଆର ଦୁଇଟି ଯାକ ବାହୁ ସାମର୍ଥ୍ୟବାନ ହୁଅନ୍ତୁ, ସେହି ଯୋଜନାକୁ ନେଇ କରି ଆମେ କାମ କରୁଅଛୁ ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧ କୌଣସି ରାଜ୍ୟର ନୁହେଁ । ମୋର ଭଲ ଭାବେ ମନେ ଅଛି ଯେବେ ରାଜସ୍ଥାନକୁ ପାଣି ଦେଲୁ, ବସୁନ୍ଧରାଜୀ ସେହି ସମୟରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ, ଭୈରୋସିଂହ ଶେଖାୱତ ଆଉ ଯଶୱନ୍ତ ସିଂହଜୀ, ଭୈରୋସିଂହ ଜୀ ଭାରତର ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଥିଲେ; ସେ ମୋତେ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ସେ ମୋତେ କହିଥିଲେ, ଭୈରୋସିଂହଜୀ ଆଉ ଯଶୱନ୍ତ ସିଂହଜୀ କହିଥିଲେ କି ମୋଦାଜୀ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି, ଏଇ ରାଜସ୍ଥାନକୁ ପାଣି ଦେବାର ଅର୍ଥ କ’ଣ? ବଡ଼ ଭାବୁକ ଥିଲେ ଆଉ ବଡ଼ ଭାବନାର ସହ ସେମାନେ କହିଲେ, ମୋଦାଜୀ ଟିକେ ଇତିହାସ ଦେଖି ନିଅନ୍ତୁ । ଟିକିଏ ପାଣି ପାଇଁ ଶହ-ଶହ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖଣ୍ଡା ଚାଲୁଥିଲା, ଲହେଇ ହେଉଥିଲା, ରାଜ୍ୟ- ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ପରାଜୟ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା, ଜୟ ବିଜୟର ଇତିହାସ ଗଢ଼ା ହୋଇ ଯାଉଥିଲା, ଆଉ ଆପଣ କୌଣସି ସଂଘର୍ଷ ନାହିଁ, କୌଣସି ବ୍ୟସ୍ତତା ନାହିଁ, କୌଣସି ଝଗଡ଼ା ନାହିଁ, କୌଣସି ଆନ୍ଦୋଳନ ନାହିଁ, ସିଧା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରୋବରରୁ ନର୍ମଦାର ପାଣି ରାଜସ୍ଥାନର ଶୁଖିଲା ମାଟିକୁ ଦେଇ ଦେଲେ! ବାଡ଼ମେର, ପାଲିସ୍ଥାନର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଣି ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଲେ? ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ମୁଁ ସେହି ଦୁଇ ନେତାଙ୍କ ଆଖିରେ ସେହି ଭାବନା ଦେଖିଅଛି । ଆଉ ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ଯେବେ-ଯେବେ ଏଭଳି ଲୋକଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦଳଠାରୁ ବଡ଼ ହେଉଛି ଦେଶ, ତେବେ ଯାଇ ନର୍ମଦା ଯୋଜନା ପ୍ରଗତି କରିଛି । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଶଠାରୁ ବଡ଼ ହେଉଛି ଦଳ, ସେହି ସମୟରେ ନର୍ମଦା ଯୋଜନା ପାଇଁ ବାଧାବିଧି ଆସିଛି ।

ଆଜି ଏହି ନଦୀବନ୍ଧର କାମ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି, ମୁଁ ଆଦରପୂର୍ବକ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଜନତାଙ୍କୁ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶିବରାଜସିଂହ ଚୌହାନଙ୍କୁ ଆଦରପୂର୍ବକ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଆଜି ଏହି ଯୋଜନା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି, ଏଥିପାଇଁ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମାନ ଦେବେନ୍ଦ୍ର ଫଡ଼ନବିସ୍, ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଜନତା, ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ହୃଦୟର ସହ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଆଜି ଏହି ଯୋଜନା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି, ମୁଁ ମୋର ସେହି ଆଦିବାସୀ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଆଦର ପୂର୍ବକ ପ୍ରଣାମ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ଯିଏ ‘ସର୍ବଜନ ହିତାନ୍ତ, ସର୍ବଜନ ସୁଖାୟ’ ନିଜର କିଛି ଛାଡ଼ିବାକୁ ମଧ୍ୟ ତ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଆଗକୁ ଆସିବେ ଆଉ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଏକ ଆଦରର ଭାବ ସହିତ ଆସିବାକୁଥିବା ସରକାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବେ ଏହା ମୋର ବିଶ୍ୱାସ । ତାଙ୍କର ସୁଖ ଦୁଃଖର ଚିନ୍ତା ଆସିବାକୁ ଥିବା ସରକାରମାନେ ମଧ୍ୟ କରିବେ ଏହା ହେଉଛି ମୋର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ । ମୁଁ ମୋର ସେହି ଆଦିବାସୀ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଛି ଯାହାଙ୍କର ତ୍ୟାଗ କାରଣରୁ, ଯାହାଙ୍କର ବଳିଦାନ କାରଣରୁ ଆଜି ଏହି ଭାରତ ମାତା, ତୃଷାନ୍ତେ ମୋର ଭାରତ ମାତା, ନର୍ମଦାର ଜଳ ଦ୍ୱାରା ପୁଷ୍ଟିତ ଓ ପଲ୍ଲବିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଏହା ଠାରୁ ବଡ଼ ଜୀବନର କ’ଣ ସୌଭାଗ୍ୟ ହୋଇପାରେ ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଆମ ଦେଶରେ ଭାରତକୁ ଏକ କରିବାର ଭଗୀରଥ କାମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହେବ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହେବ ନ ଆ’ନ୍ତେ ତ ଦେଶ କିଭଳି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ପଡ଼ିଥା’ନ୍ତା ଏହା ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ପାରୁଛେ । କାଶ୍ମୀରକୁ ଛାଡ଼ି ସମସ୍ତ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନକୁ ଏକ କରିବାର କାମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହେବଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲା, ସେ କରି ଦେଖାଇଲେ । ଆଉ ଆଜି ଆମେ ‘ଏକ ଭାରତ-ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାରତ’ର ସ୍ୱପ୍ନ ନେଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ଏହି ମହାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଭଳି ଭାବେ ଦେଶ ବୁଝିବା ଦରକାର, ଯେଉଁ ରୂପରେ ଏହି ମହାପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ଦେଶର ଆଗାମୀ ପିଢ଼ିଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ମିଳିବା ଦରକାର, ତାହା କୌଣସି ନା କୌଣସି କାରଣରୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରି ନାହିଁ ।

ମୁଁ ମୋର ପବିତ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମାନ୍ତ୍ରୁଛି କି ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ଆଗାମୀ ପିଢ଼ିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହେବଙ୍କ ନାମ ଅମର ରହୁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହେବଙ୍କ କାମ ଅମର ରହୁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଅମର ରହୁ ଆଉ କେବେ-କେବେ ପ୍ରତୀକାର୍ଥକ ଜିନିଷ, ତାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣାର କାରଣ ହୋଇଥାଏ ଆଉ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସାକାର କରିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ିଆରେ, ଆପଣ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ମୋତେ ଛୋଟ କାମ ଜମା ପସସ୍ ହୋଇ ନଥାଏ । ନା ମୁଁ ଛୋଟିଆ ଭାବିବା, ନା ମୁଁ ଛୋଟ କାମ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ଆଦିବାସୀମାନେ ପ୍ରତି ଶାସକ ସମ୍ମୁଖରେ ଲହେଇ ଲହେଇ ମୋ ସହିତ ଅଛି, ଶହେ ପଚାଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ଅଛି, ତ ମୋର ଛୋଟ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବାର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ଭାଇ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲି ତ ମନରେ ବୁଦ୍ଧ ନିଶ୍ଚୟ କଲି, ଏହା ଦୃଢ଼ିଆରେ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ହେବ, ଦୃଢ଼ିଆରେ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ । ମୋଟରେ ପାଖା ପାଖି 190 ମିଟର ଆଉ ପ୍ରତିମା ହେବ 182 ମିଟର । ଆମେରିକାରେ ଯେଉଁ ଷ୍ଟେଟ୍ସ ଅଫ୍ ଲିବର୍ଟି ଅଛି, ତାହାଠାରୁ ଏହି ଷ୍ଟେଟ୍ସ ଅଫ୍ ଯୁନିଟି(ଏକତାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି), ଆମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତିମା ଆମେରିକାରେ ଷ୍ଟେଟ୍ସ ଅଫ୍ ଲିବର୍ଟି ଠାରୁ ଦୁଇ ଗୁଣା ଉଚ୍ଚା ହେବ, ଦୁଇ ଗୁଣା ହେବ ଭାଇ ।

ଆପଣ କଳ୍ପନା କରି ପାରୁଥିବେ, ସାରା ଦୃଢ଼ିଆକୁ ଲୋକ ଆମେରିକାରେ ଷ୍ଟେଟ୍ସ ଅଫ୍ ଲିବର୍ଟି ଦେଖିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଆମର ଏଠି ଦକ୍ଷିଣ ଗୁଜରାଟକୁ ଯିବେ ତ ସାପୁଡାରା ଅଛନ୍ତି, ସୌରାଷ୍ଟ୍ର ଯିବେ ତ ଗିର ସିଂହ ଅଛନ୍ତି, କଳ୍ପକୁ ଯିବେ ତ ବଡ଼ିଆ ମରୁଭୂମି ଅଛି, ଭରତକୁ ଯିବେ ତ ମାଆ ଅଥେ ଅଛନ୍ତି, ଟିକେ ଆଗକୁ ଯିବେ ତ ଆଡୁ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଗୋଟିଏ ମୋର ଅଂଚଳ ଏଭଳି ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଟେଲଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ଆପଣ ଦେଖିବେ, ମୋର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖି ରଖନ୍ତୁ, ପ୍ରତିଦିନ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଏଠାକୁ ଆସିବେ, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଏଠାକୁ ଆସିବେ, ପର୍ଯ୍ୟଟନର ଏକ ଏଭଳି କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇଯିବ ଏଠାକାର ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କର ପେଟ ପାଟଣାର କାରଣ ଏହା ହେବାକୁ ଯାଉଛି; ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ମୁଁ ଦେଖି ରଖିଛି ।

ଆଉ ଏହିଠାରେ ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ପ୍ରାଣବଳୀ ଦେଇ ମାଟିରେ ମିଶି ଯାଇଥିବା ଲୋକ, କିଛି ଲୋକଙ୍କ ଲାଗୁଛି ଯେ ହାତଗଣତି କିଛି ଲୋକ ହିଁ ଦେଶକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଛନ୍ତି । ହାତଗଣତି କିଛି ଲୋକ ହିଁ ବଳିଦାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ଆଉ ଗାତ ମଧ୍ୟ କିଛି ଲୋକଙ୍କର ଗାନ କରାଯାଉଛି । ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତାର ଇତିହାସକୁ ଭୁଲାଇ ଦିଆ ଯାଇଛି । ଦେଶର ପାଇଁ ପ୍ରାଣବଳୀ ଦେଇ ମାଟିରେ ମିଶି ଯାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାରେ କିଛି ଲୋକ ସଂକୋଚ କରନ୍ତି । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 1947 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ଆଦିବାସୀମାନେ ପ୍ରତି ଶାସକ ସମ୍ମୁଖରେ ଲହେଇ ଲହେଇ, ବଳିଦାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ଶହେ-ଶହେ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ପାଖା ପାଖି ଖୁବ୍‌ରେ ଝୁଲାଇ ଦେଉଥିଲେ ଇଂରେଜ, ସେମାନେ ନର୍ଦ୍ଦିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ । ସ୍ୱାଧୀନତାର ସଂଗ୍ରାମରେ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ସବୁ ରାଜ୍ୟରେ ଯେଉଁଠି ଯେଉଁଠି ଆଦିବାସୀ ଅଛନ୍ତି, ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ବଳିଦାନ ଦେବାରେ କେବେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପଛରେ ରହି ନାହାନ୍ତି । ସଂଗ୍ରାମ ଆରମ୍ଭ କରିବାରେ ସେମାନେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ତୁଲାଇ ଅଛନ୍ତି । ମୋ ଦେଶର ଭାବି-ପିଢ଼ିଙ୍କୁ ଏହା ଜଣା ଥିବା ଦରକାର ଯେ ମୋର ଆଦିବାସୀ ଭାଇ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହିଲେ, ପାହାଡ଼ରେ ରହିଲେ, ପ୍ରତିବା ପାଇଁ କନା ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମାଆ ଭାରତୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ବଳିଦାନ ଦେବାରେ କେବେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପଛରେ ରହି ନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ହେବା ଦରକାର, ସେମାନଙ୍କର ଗୌରବ ହେବା ଦରକାର, ଭବିଷ୍ୟତ-ପିଢ଼ିଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ମିଳିବା ଦରକାର । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁଠି-ଯେଉଁଠି, ଯେଉଁ-ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଆଦିବାସୀମାନେ 1857ରୁ 1947 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯାହା କିଛି ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଆମ ସରକାର ତାହାର ସଂଗ୍ରହାଳୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ।

ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ, ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ିକୁ, ଆମ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଗର୍ବ କରିବା ଦରକାର, ଅଭିମାନ ହେବା ଦରକାର । ମାଆ ଭାରତୀ ପାଇଁ ପ୍ରାଣବଳୀ ଦେଇଥିବା ଅନେକ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଭାବ ରହିବା ଦରକାର । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଆଦିବାସୀମାନର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ, ଯେଉଁଠିଯେ-ଯେଉଁଠିଆରେ ସବୁ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ପରାକ୍ରମର ଗାଥା ରହିଛି, ସେଠାରେ ଏଗିତି ଏକ ଆଧୁନିକ, ଡିଜିଟାଲ ଟେକ୍ନୋଲଜିବାଲା, ଭରତୁଆଲ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ତିଆରି କରିବାର ଅଛି । ଆଜି ତାହାର ଶୁଭାରମ୍ଭ, ଶିକାଗୋସ୍ କରିବାର ଅବସର ମୋତେ ଗୁଜରାଟ ମାଟିରୁ ମିଳିଛି । ଧୀରେ ଧୀରେ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ଏହା କହୁନେବ । ମୁଁ ଏହାକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଜୀବନର ବଡ଼ ସୌଭାଗ୍ୟ ବୋଲି ମାନୁଛି ଆଉ ମୋର ସେହି ବୀର ଆଦିବାସୀଙ୍କୁ ଭରବାନ ବୀର୍ଯ୍ୟପୁଷ୍ପାଙ୍କ ଠାରୁ ନେଇ ଆମର ଜାତୁଯୋଡ଼ାର ନାୟକ ସମାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ଏବଂ ଆଦରର ସହିତ ପ୍ରଣାମ କରି ଆଜି ଏହାର ଶିକାନ୍ୟାସ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି ଆଉ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏହାର ମଧ୍ୟ ଲାଭ ମିଳିବ ।

ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧ-ଜଳ କ୍ରୀଡ଼ା ପାଇଁ, ଦୁଃସାହାସିକ ଜଳ କ୍ରୀଡ଼ା ପାଇଁ, ଚିରବିନୋଦନ ପାଇଁ, ପର୍ଯ୍ୟଟନର ବଡ଼ କେନ୍ଦ୍ର ପାଇଁ, ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥାନ ତିଆରି ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଯାହା ଗୁଜରାଟର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଆର୍ଥିକ ଗତିବିଧିବାଲା କେନ୍ଦ୍ର ହେବ । ଏହା କାଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ଜଙ୍ଗଲ ଥିଲା, ପେଟ ପାଟଣା ପାଇଁ ରୋଜଗାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସହରରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଝୁଲିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା, ଏବେ ସେହି ପେଟ ପାଟଣା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଘର ପାଖରେ ରୋଜଗାର ମିଳିବ, ଏହି କାମ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବଦୋଦରାରୁ ନେଇ, ଇଡୁଛରୁ ନେଇ, ରାସ୍ତାର ନିର୍ମାଣ, ରେଳ ଲାଇନ ନିର୍ମାଣ, ଦୂତ ଗତିରେ ଚାଲୁଥିବା ଗାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାଣ; ଫଳରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ଏଠାକୁ ଆସନ୍ତୁ, ଆରାମରେ ଆସନ୍ତୁ ଆଉ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ଯ୍ୟଟନ କେନ୍ଦ୍ର ହେଉ । ଗୋଟିଏ ଆଗ୍ରାର ଚାକମହଲ ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା, ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆମେ ଦୃଢ଼ିଆରେ ଗୋଟିଏ ଆଗ୍ରାର ଚାକମହଲ ଦେଖାଇ ଚାଲିଛୁ । ଭାଇମାନେ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଣରେ ଦୃଢ଼ିଆକୁ ଦେବା ପାଇଁ, ଦୃଢ଼ିଆକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ କିଛି ଅଛି । ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରୋବର ନଦୀବନ୍ଧ, ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଟେଲଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର ପରାକ୍ରମର ଗାଥା ଗାଉଥିବା ଏହି ସଂଗ୍ରହାଳୟ, ଏହା ଦେଶ ଆଉ ଦୃଢ଼ିଆର ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆକର୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ର ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।

ଏଭଳି ଏହି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଶୁଭାରମ୍ଭ ହେଉଛି । ନଦୀବନ୍ଧର ଲୋକାର୍ପଣ ହେଉଛି । ମୁଁ ଆଜି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି କାମର ଯେଉଁ ବିଷ୍ଣୁ ତଥ୍ୟ ତାହାର ପରୀକ୍ଷଣ କରିଛି । ଯେଉଁ ଗତିରେ କାମ ଚାଲୁ ରହିଛି, ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଟେକ୍ନୋଲଜିର ଉପଯୋଗ ହେଉଛି, ଶିଖିବା-ବୁଝିବା ଭଳି ଲାଗିଲା ।

ମୁଁ ବାସ୍ତବରେ ଆଜି ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅମୂଲ୍ୟ ଉପହାର ଦେଇ ବହୁତ ହିଁ ଗର୍ବ ଏବଂ ସନ୍ତୋଷ ଅନୁଭବ କରୁଛି । ମୁଁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଆଉ ଏକ କାମ ପାଇଁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ବିଗତ ଦିନରେ, କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଥିବ କି ମାଆ ନର୍ମଦା ପାହାଡ଼ରୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ, ଜଙ୍ଗଲରୁ ଆସିଥା’ନ୍ତି । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ନର୍ମଦା ମାଆଙ୍କୁ ଜଙ୍ଗଲରେ ଚିର ସବୁଜ ରଖିବା ପାଇଁ ଅଭିଯାନ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଉଠାଇଥିଲେ । ପ୍ରାୟ 8-9 ମାସ ପଦଯାତ୍ରା ଚାଲିଲା । କୋଟି-କୋଟି ବୃକ୍ଷ ଲଗାଇବାର ଅଭିଯାନ ଚାଲିଲା । ଏହି କୋଟି-କୋଟି ବୃକ୍ଷ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ଆଗାମୀ ଶତାବ୍ଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନର୍ମଦାର ପାଣି କମ୍ ନ ହେଉ, ଏହାର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ ।

ମୁଁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଜନତାଙ୍କୁ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ, ଏହି ପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ହୃଦୟର ସହିତ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି । ନଦୀ ବଂଚାଇବାର କାମ ବୋଧ ହୁଏ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଦେଶରେ ଏଭଳି ହୋଇ ନଥିଲା । ଆଜି ମୁଁ ଦେଖୁଛି, ଆମ ଦେଶର କେତେ ସର, କେତେଗୁଡ଼ିଏ ସଂସ୍ଥା, ନଦୀ ବଂଚାଇବାର ଅଭିଯାନ ଚଳାଉଛନ୍ତି, ତ୍ୟାଗ-ତପସ୍ୟାର ସହ ଚଳାଉଛନ୍ତି । ପର୍ଯ୍ୟାବରଣରୁ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ପ୍ରୟାସ ହେଉଛି, ଏହି ପ୍ରୟାସ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ହୃଦୟର ସହ ଅନେକ ଅନେକ ଅଭିନନ୍ଦନର ପାତ୍ର ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଏହି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟର ସହିତ ସମ୍ପର୍କକୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ।

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, କାଲି ରାତିରେ ମୁଁ ଯେବେ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଆସିଲି, ସେତେବେଳେ ଏକ ଦୁଃଖ ଖବର ମିଳିଲା, ଆମ ଦେଶର ଜଣେ ବୀର ସୈନିକ, ବୀର ସେନାପତି ଆଉ ମୁଁ ଯେବେ-ଯେବେ ଭେଟୁଥିଲି, ଆମ ଦେଶର ମାଣ୍ଡାଲ, ଶ୍ରୀମାନ ଅର୍ଜୁନ ସିଂହ । 1965ର ଯୁଦ୍ଧ ଯାହାଙ୍କ ନାମ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ଯାଇଛି, ଏଭଳି ଜଣେ ବୀର ଯୋଦ୍ଧା, 98 ବର୍ଷ ବୟସରେ, ଏବେ କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଆମର ସାକ୍ଷାତ ହେଲା, ପୁରୀ ଯୁନିଫର୍ମ ପିନ୍ଧି ଆସିଥିଲେ । ହିଲ ଚେୟାରରେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଥିଲା, ଆଉ ସେ ଦେଖୁ-ଦେଖୁ ଠିଆ ହୋଇ ସାଲ୍ୟୁଟ୍ କରୁଥିଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲି, ମାଣ୍ଡାଲ ଆପଣଙ୍କୁ ଠିଆ ହେବା ଦରକାର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଏଭଳି ଜଣେ ସୈନିକ ଥିଲେ, ଶୁଖିଲା ତାଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଏଭଳି ଭାବେ ଥିଲା, ସେ ଏଭଳି ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ ।

କାଲି ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ହୃଦୟାତ ହେଲା, ଜଣା ପଡିଲା ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ଚାଲିଗଲି । ସେହିଭଳି ମନୋବଳ ଥିଲା, ସେହିଭଳି ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତି ଥିଲା, ଶରୀର ସାହାଯ୍ୟ କରୁ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ରକ୍ତରେ ଭରି ରହିଥିବା ସେହି ଶୁଖିକାର ବ୍ୟସ୍ତତା ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲା । ଏଭଳି ଜଣେ ବୀର ଯୋଦ୍ଧା, ବୀର ସୈନିକ, ତାଙ୍କୁ ଆମେ ହରାଇ ଦେଇଛୁ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆଦର ପୂର୍ବକ ପ୍ରଣାମ କରୁଛି । ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେଉଛି । ଆଉ ତାଙ୍କ ପରାକ୍ରମକୁ ଏହି ଦେଶ ସଦା ସର୍ବଦା ମନେ ରଖିବ, ତାଙ୍କର ଶୁଖିଲାକୁ ମନେ ରଖିବ, ତାଙ୍କ ତ୍ୟାଗ-ତପସ୍ୟାକୁ ମନେ ରଖିବ, ମାଆ ଭାରତୀଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସମର୍ପଣ ମନେ ରଖିବ, ଆଉ ଆଗାମୀ ପିଢି ତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରେରଣା ନେଇ ମାଆ ଭାରତୀ ପାଇଁ କିଛି ନା କିଛି କରିବାର ସଜ୍ଜ କରିବେ ଆଉ 2022ରେ ନୂଆ ଭାରତ ନିର୍ମାଣ ଦିଗରେ ସିଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ କରି ରହିବେ ।

ଏହି ଏକ ଭାବନା ସହିତ ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ଗୁଜରାଟ ସରକାରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି, ଗୁଜରାଟ ଜନତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି, ଏହି ଚାରୋଟି ସରକାରଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଯୋଗଦାନ ରହିଛି ଆଉ ବିକ୍ରୁଳି ଘରେ ଘରେ ପହଂଚାଇବାରେ ମାଆ ନର୍ମଦା ମଧ୍ୟ କାମରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ଜୀବନକୁ ମଧ୍ୟ ସୁଜଳାମ୍ ସୁଫଳାମ୍ କରିବେ, ଆମ ଘରେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋକ ଝଲସାଇବେ । ଏଭଳି ଭାବେ ମାଆ ନର୍ମଦାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ହୁଇ ମୁଠା ବନ୍ଦ କରି ମୁଁ କହିବି-ନର୍ମଦେ, ଆପଣ କହିବେ ସର୍ବଦେ । ଆଜି ମାଆ ନର୍ମଦା ଅଛନ୍ତି ତ ସବୁକିଛି ଅଛି ।

ନର୍ମଦେ-ସର୍ବଦେ । ପୁରୀ ଶକ୍ତିର ସହିତ କହନ୍ତୁ,

ନର୍ମଦେ-ସର୍ବଦେ ।

ନର୍ମଦେ-ସର୍ବଦେ । ନର୍ମଦେ-ସର୍ବଦେ ।

ବହୁତ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ।

*****

(Release ID: 1503207) Visitor Counter : 2

